

Podberščič

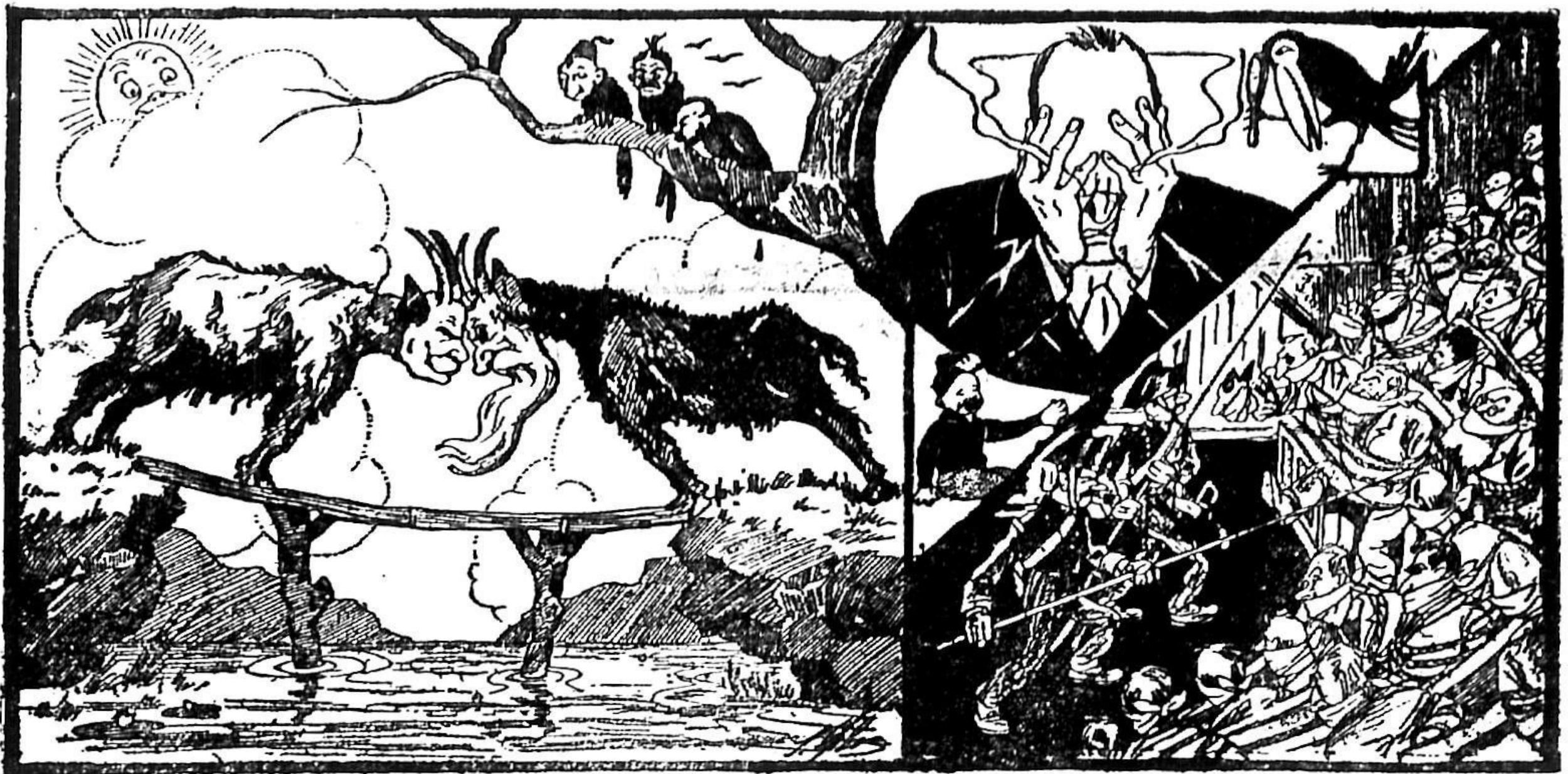
izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Pavotti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik Franco Podberščič. — Cena oglasom: 1 millimeter visočine s širini enega stolpa L. — 80, za trgovaške reklame, Bandna obvestila, poslana, osmrtnice vsa 1/2, nemanila itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22.50 L.

Leto III.

GORICA, dne 20. junija 1924

št. 18.

Malo tostran, malo onstran meje — da se človek zjoče, da se človek smeje.

Tu prepiri, tam prepiri,
kar je res je vendar res,
naj to naša bo država,
naj bo mlada SHS.

Vsak se kaže modrijana,
vsak če biti gospodar,
kot da sreča je države
njih in njih edina stvar.

Le poglejmo do Belgrada,
le poglejmo doli v Rim,
vsak na vrh se zdaj podviza,
drugi bodo naj pod njim.

Če premislimo natančno,
to takole se nam zdi,
kot dva kozla, ki stojita,
bodeta se sred brvi.

Prvi noče se umakniti,
drugi kozel tudi ne,
kdo naj drugemu se umakne?
Kdo nazaj, naprej naj gre?

Nihče noče se podati,
vsak poskuša svojo moč,
tam stojita, se borita
presrdito dan in noč.

Smeje solnce se nebeško,
smeje jima beli dan,
smeje vsak se, kdor ju vidi,
svetla voda, črni vran.

Če še dolgo tam stojita,
brv so zlomi, da je joj,
kadar bosta utonila
njun končan bo ljuti boj.

Le jih svari, le jim pravi,
tudi ako imaš prav,
je beseda tvoja kakor
glas vpijočih sred puščav.

Le poglejmo drugo sliko,
kaj zdaj v Rimu se godi,
opozicija desnice
v parlamentu tam sedi.

Da ne bo v bodoče treba,
več ubijati resnic,
so izmislile si glave
drug in manj nevaren »vic.«

Opoziciji nevarni
ki preglasno govori,
naj roke se zdaj zaveže,
naj se usta zamaši.

Ni jim treba govoriti,
in naj bodo v miru vsaj,
naj sedé, zadovoljijo
le z dijetami se naj.

Drugič ne bo umorov treba,
ne bo treba demisij,
aretacij, žalovanja
in podobnih vseh stvari.

Ne bo treba več se bati,
da kaj pride še na dan,
in Benito ne bo jokal
več se v svojo težko dlan.

Pravijo, da mode take
vpeljejo zdaj križen svet,
kar pri nas so dobe nove
že prebili trdi led.

Strahoviti Atila in druge knjige „Goriške Matice“
v vsako slovensko hišo! Zglasite
se pri krajevnih gg. poverjenikih! Kjer teh ni, pošljite znesek L. 5.—
na „Goriško Matico“ v Gorici.

Gorica, dne 20. junija 1924.

Ker že cela Italija in pol sveta o tem govori, naj še Čuk izpregovori. Tudi Čuk na palci je namreč izvedel, da so v Rimu ob belem popoldnevu spravili s površja poslanca Matteottija, ki pa ni nosil črne srajce. S seboj ni imel denarja razen 10 lir. Vendar pa je imel v svoji torbi nekaj vse važnejšega, milijončke vrednega. Nekateri vladni gospodje imajo namreč navado, da delajo zase kupčije v imenu države. Pri tem ne zaslužijo mnogo, ampak samo po nekaj milijončkov lir. Bajé je bilo tudi v Rimu nekaj takih gospodov. Matteotti pa je imel nesrečo, da je dotično vmuzano perilo teh gospodov zbrul in ga je hotel razobestiti pred parlamentom in pred celim svetom. Takega javnega obesanja se pa gospodje bojijo in so najbrže sklenili, da mora poslanec s tem vmuzanim perilom izginiti kot kafr. Ni so pa pomislili, da se bodo pri tem njih srajce še bolj pomazale.

Mussolini je zarjul, zarjuli so vsi od prvega do zadnjega, da se mora krivce pošteno kaznovati; policija je skočila na noge in lovili so in vpili kot tal, ki se pomeša med ljudi: Lovite tatul! Lovite tatul!

Aretirali so enega, aretirali so drugega, na desno in na levo. Vse skupaj pa so imenovali misterijozno.

Tudi Čuku na palci se zdi marsikaj misterijozno. Misterijozno ali skrivnostno se mu zdi to, da vedo za avtomobil in za šoferja, a ne vedo za kraj, kamor so žrtve peljali.

Skrivnostno je dejstvo, da so časopisi poročali, da so našli Matteottijevo truplo z 22 strelnimi ranami in se je še isti dan truplo v časopisju zopet izgubilo in so sploh poročila o iskanju trupla nekoliko omedlela.

Dalje je skrivnostno to, da se je neka zaprta oseba izjavila, da tudi če bi kaj vedela, bi nič ne povedala in da bi prišle pri tem lepe stvari na dan.

Zopet se zdi Čuku skrivnostno dejstvo, da so pusfili, da je hotel nekdo ubežati in so ga šele po dolgi komediji prijeli na morju.

Prav nič skrivnostno se pa Čuku ne zdi, da so pusfili lepo v miru, da sta dva vladna človeka na lepem izginila, saj je znano že od davno, da pusfite visokim zločincem, da pobegnejo v tujino ali pa na Oni svet. To pot se je zgodilo isto.

Nič skrivnostnega tudi ni to, da so se z velikim hrupom zavzeli zato, da se morajo zlo-

činci kaznovati, ker ve cel svet za zločin, da bi dobili morilce moža iz Šturij, nihče še z mezinem ni ganil.

Tudi se ne zdi Čuku na palci nič skrivnostnega to, da čutijo danes brez izjeme vsi listi potrebo, da povdarjajo poštenost, ki so jo bili že zdavnaj izgubili. Čuk bi se zjokal nad to vneto za poštenostjo, če bi imel solze.

Tako so se te dni same skrivnosti in neskrivnosti zmesale druge z drugim, da Čuk na palci s predsednikom vlade ne ve drugega pametnejšega dela, kot da sprejema in deli ostavke, pošilja sožalje in se jezi nad počasno policijo, ki ne ve, koga bi aretirala, ker bi jih bilo preveč in ki je našla Matteottija in ga je zopet izgubila.

Če se skrivnost do prhoda ne razreši, tedaj bomo že poročali...

Ne vemo, ali zato, ker dela nesreča človeka ponižnega, ali radi česa drugega, je Mussolini prav mirno poslušal po-

slanca Wilfana, ki je leta v polni rimski zbornici zahteval pravice tudi za Slovence. Glunta molčal, Pisenti molčal, vsi fašistovski kaporjani so molčali. Marj jim je Wilfan sapo zaprl? Naj bo kar hoče, dejstvo je, da je Wilfan možko govoril in da so ga vsi poslanci z ministri vred prav pazljivo poslušali. Pa še več! Poslanec Besednjaku je Mussolini celo objubil, da se bo zanimal za naše narodno vprašanje. Med zanimanjem in med dejansko pomočjo zija sicer cel Ocean, toda če se kdo zanima, je to že več kot nič. Čuk na palci upa, da bo ta predsednikova objuba bolj držala kot ona o svobodnih volitvah, ki se je nam izmuznila iz rok in padla v vodo kot vjeta riba.

Listi poročajo preko Trsta iz Zagreba in od tam iz Moskve, da so Radiča komunisti ubili. Tu vest baje ne bo resnična, ker v Moskvi do danes ni niti fašistov niti orjunašev, niti trboveljskih komunistov.

ČUK NA PALCI.

Poišči, če kaj dobiš.

Poglejte vhod v starodavno mesto. Čuk na palci ne vidi ničesar, pa pogledaj ti, dragi čitatelj, ako kaj dobiš.

Kadar dobiš dotično stvar ali reč, deni jo v kuverto in jo pošlji Čuku na palci v Gorico, via Favetti 9. Če prideneš še L 5.— dobiš zato lepo knjigo, ki obsega 240 strani in vsebuje roman »Rokovnjači«. Dvoje povesti: Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel in Ponarejeni bankovci.

RES VZOREN SIN.

»Pomisli, mojemu sinu so odpustili polovico kazni, ker se je tako lepo zadržal.«

»Saj sem vedno dejal, da ti tvoj sin dela vso čast.«

KAR JE MENI PRAV, NI TEBI.

Kneginji Pavlini Metternich so čestitali k sedemdesetletnici, nevoljna je čestitelje odslovila. Pa reče eden: »Dovolite vendar, sedemdeset let je pa le častitljiva starost.« — »No ja, morebiti za kakšno stavbo, a za damo?«

DOBRO PAVEDAL.

Maršal Moric saški (umrl l. 1750) je obsodil vojaka na smrt na vešalih, ker je bil kradel. Ukradel je bil pa za neka-

ko en »tolar«. Ko so peljali vojaka na morišče, ga sreča maršal. »Ali nisi bil norec, da si tvegaj življenje za en sam tolar?«, ga vpraša. Vojak odvrne: »Gospod maršal, dose-daj sem tvegaj življenje vsak dan za devetnajst vinarjev.« Ta dober odgovor mu je rešil življenje. — Vojaki so dobivali po devetnajst vinarjev plače na dan.

TAKO NAVAJEN.

Stotnik in žid se peljeta po železnici. Med potom opazi stotnik, da se sprehaja po židovem rokavu precej rejena uš in reče: »Gospod žid, glej-te ga »dezerterja!«

Žid prime uš in jo vrže na stotnika rekoč: »Marš k regimentu!«

Nenavaden prijatelj.

Poprej kot je gospod Strgar šel na potovanje, je dejal ženi:

»Morda se jaz jutri vrnem. Če boš bla zvečer v gledališče, te bo spremljal moj prijatelj Pisk. Res je, da je malo omejen in neznošen, a me zelo spoštuje in ti bo uslužen. Kadar se vrnete iz gledališča, naj mu služkinja postelje v moji sobi, da ti ne bo presametno in da te ne bo strah.«

»Tudi brez tega bi mi ne bilo presametno in bi se ne bala.«

»No, pa je vendar bolj sigurno, če je možki v hiši.«

Ko je prišel Pisk, ga je Strgar potegnil v stran in mu je dejal:

»Dragi prijatelj! Prepuščam ti svojo ženo, da se brigaš zanjo. Pazi nanjo! Odkrito povedano. Ne maram videti, da se sučejo okoli nje razne mlade frkotanke v obliki bledih gospodicev v moji odsotnosti. Če boš ti tu, sem gotov, da ne bo izpostavljena raznim takim prikožnostim.«

»Moj dragi Strgar,« mu odgovori Pisk. »Zanesi se name. Kakor ti je znano, se je moje zakonsko življenje slabo končalo. Moja rodna žena mi je pobegnila z nekim smrtkavcem. To brdsko izkustvo me je naučilo, da me danes nobena ženska ne more premočiti.«

Strgar je odpotoval.

Ko je gospa Mara devala klobuk na glavo, je vprašala Piska:

»Po kaj ste pa Vi, gospod Pisk, prišli?«

»O nič! Le tako. Vaš soprog me je prosil, naj vas nekaj časa ne izpustim izpred oči.«

»Zakaj pa?« je vprašala začudena žena.

»Ne vem. Mislim, da se boji, da ne bi šla na stranska pota.«

»Čujte, gospod,« se razbudi gospa Mara, »če ne boste spodobni, Vas zapodim in grem sama v gledališče.«

»Hm,« je pomislil Pisk. »Poznam te. Iznebiti se me hočeš in iti sama bogve kam.«

A glasno reče:

»Dobro. Saj tega nisem trdil jaz, ampak on. Jaz vem in sem prepričan, da to morda ni res.«

POZOR!

Podpisani uljudno naznanjam svojim dosedanjim cenim, gg. odjemalcem in ostalemu sl. občinstvu, da sem z dnevom 18. junija 1924 preselil svojo trgovino iz dosedanjih prostorov v lastno, na novo zgrajeno hišo na Vrhopolju št. 137. Trgovina je na novo opremljena in založena z najboljšo blagom, ki se prodaja po konkurenčnih cenah.

Priporočam se za obilen obisk zagotavljajoč točno in solidno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem se bilježim udani

A. Beltram, trgovec.

Pisk je zavzel tričetrtine se-
deža v kočiji. Ko ju je pa srečal
neki znanec gospe Mare in ju je
prijazno pozdravil, se je ta o-
brnil in zapretil s pestjo za
njim.

Marin znanec je to videl in
se je ustavil ter dolgo gledal
za krasnim parom in ni razu-
mel vsega tega.

Ko so prišli v vežo gledali-
šča, je Pisk vzela gospe Mari
plašč, ozrl se okoli in dejal, ko
jo je prijel za roko.

»Pojdimo!«

»Počakajte, gospod! Kam me
pa vlečete? — Kako? Kdo je
na že to videl, prijeli me za
roko?«

»Kako pa?«

»Primité me tako — pod ro-
ko. In bodite vtiudni, če ne
vam pri tej priči ubežim.«

Pisk jo uboga in jo prime
pod roko ter pomisli:

»Lažeš, draga. Ne boš mi
ušla. Izmišljajš pa si lahko, kar-
koli hočeš.«

Ko so sedli, je vzela Mara
daljnogled in začela ogledovati
lože.

Pisk jo prosil, naj mu samo
za trenutek posodi daljnogled.
Delal se je, kot da gleda zave-
so, pri čem pa je vrtil vijak na
daljnogledu tako dolgo, da ga
je pokvaril in daljnogled ni bil
več za rabo. Nato je vrnil dalj-
nogled Mari.

»Sedaj lahko gledaš do site-
ga,« si je dejal in se nasmejal
sam pri sebi.

Mara se je dolgo mučila z
daljnogledom in nazadnje de-
jala:

»Ne razumem. Nekaj časa je
bil dober; zdaj pa ni za nobeno
rabo.«

»To so ti danes trgovci. Sa-
mi razbojniki in tatovi, ki pro-
dajajo tako blago,« je dejal
Pisk. »Glavno jim je, da vza-
mejo denar.«

Za čas odmora je hotel Pisk
kaditi.

»Če jo pustim tu, je nerod-
no,« je pomislil Pisk. »Če jo pe-
ljem v sobo za kajenje, ne bo
šla z mano. Ne bilo bi slabo, če
jo zaprem v kako prazno ložo,
ta čas pa pokadim v kakem
kotu pol cigarete. Ali pa jo pe-
ljem na hodnik in se že stisnem
kam, da potegnem enkrat ali
dvakrat dim iz cigarete.«

Vstal je.

»Pojdimo.«

»Kam? Jaz ostanem tu.«

»Ne, to ne gre. Pojdimo.«

»Toda, gospod, pustite me in
pojdite, kamor želite.«

»Toda jaz se brez vas niti ne
ganem.«

»Ganite se Vi,« reče gospa
Mosa. »Jaz se pa s tega mesta
ne ganem.«

Pisk se zamislil.

»Vstanite, gospa. Sicer na-
pravim škandal. Ali mislite, da
ne.« Bom, pri moji veri, da ga
naredim. Dejal bom, da sem
Vas zgrabil v trenutku, ko ste
mi hotela ukrasti denarnico. Ali
na bom dejal, da ste moja žena,
ki ste pobegnila od mene. Prej
kot se razjasni resnica, bo že
škandal narejen.

Vsa rdeča se dvigne gospa
Mara.

»Kakšen idiot je moj mož.

Jutri, ko se vrne, mu izkopljem
oči. Pojdimo!«

»Izmišljaj si, kar koli hočeš,«
je dejal Pisk in triumfiral. »Jaz
znam bolje, kako je treba postopati
z ženskami.«

Medtem se njegov obraz na-
enkrat spremenil.

Pridružil se jim je neki mlad
človek v smokingu in se prijaz-
no nasmešnil gospe Mari.

»Mara Strgarjeva...«

»Oprostite, mladi gospod,« je
vlekel Pisk za seboj gospo Ma-
ro, »to je nespodobno, da se
približujete na tak način poštenim
dam. Jedva se držite na no-
gah, pa se upate...«

Okoli njih se je pričelo zbira-
ti občinstvo. Ko je Mara to vi-
dela, je obupno pogledala mlade-
ga gospoda in dejala:

»Za Božjo voljo, pridite jutri,
moj mož naj vam razjasni. Ne
delajte mi škandala.«

Njen obraz je gorel, v očeh
so ji sijale solze. Mladi gospod
je skomignil z rameni in odšel.
Mara pa je prišla Piska pod
roko in mu ljubeznivo rekla:

»Prosim Vas, gospod, spre-
mite me do garderobe.«

»Zakaj?«

»Kaj tebe to briga, idiot?«
reče ona s pogledom na občin-
stvo in se bridko nasmešne. S
kakšnim zadovoljstvom bi mu
bila izpušila brado do zadnje
črke.

»Dobro. Le si izmišljajtel
Pojdimo v garderobo. Ali mi-
slite, da nisem opazil pogledov,
s katerimi ste se pomenkovala
s temle mladeničem. In zdaj
naj Vas samo pustim v garde-
robo.«

»Pa ste res idiot!« je dejala
tudi Mara. »Ta garderoba je
samo za dame!«

»To je res. Ali tam je lahko
tudi drugi izhod.«

»Ali moj plašč in klobuk?«

»Lahko bi ušla tudi brez pla-
šča in klobuka?« si je mislil
Pisk. »Morda ne bi ušla.«

»Tedaj pojdite. Na vratih
garderobe Vas čakam.«

Ko je Mara prišla iz garde-
robo, je zadela na svojega va-
rula, ki je šepetal z žensko,
katera je upravljala garde-
robo.

»Pojdimo domov!« je dejala
Mara odločno.

»Ala! Ni se sestala z onim,«
se je Pisk nasmešnil sam pri
sebi.

»Dobro! Pojdimo!«

Obesil se ji je za roko, stopil
ž njo v vežo in pokazal jezike
mladeniču gospodu, ki se je bil
ozrl za Mara. Nato sta sedla v
kočijo.

»Škoda, da nismo ostali do
konca,« je dejal on, »mislim, da
je predstava zanimiva.«

»Ne, ne, ne!« je dejala ona.
»Idijot! Idijot!«

Ženitna ponudba.

(Primerna za trg. A... v vip.
dolini.)

Oženiti se hočem,
ta križ si še želim,
prestare pa jaz nočem,
če mlado kdaj dobim.
Jaz nisem iz Vipave,
a Kraševac tudi ne,
sem z lepe tam planjave
podpis ti to pove.
Je hiša prevelika
prostora je za dva,
če bila bi jetnika,
sva prtilikovca oba.
Sem srednje jaz postave
kostonjevilh sem las,
in sem debele glave
tenor si pojem, bas.
V cerkev jaz rad hodim,
še rajši pa na ples,
dekleta tankaj vodim
za nos jih prav zares.
Tako jaz premišlujem
ko v parku tu sedim,
si verze tebe kujem,
da v mlincok jo dobim.
Le Pepca je pomislil,
ne dobro me poglej,
če fantič sem jaz blistri,
mi hitro to povej.
In Justa tam pri cesti,
zaté bi bilo to,
znaš zemeljece res jesti
tudi meni to prav bo.
Ti delala bi pridno
a jaz bi pa sedel,
bi lirce preštevala
a jaz bi tebi pel.
In Vika in pa Slava,
le brž zdaj na noge,
da misel to je prava
prihodnost naj pove.
Če zvedeti le hočeš,
ti to Edvard pove,
če za moža me nočeš,
pogledam več te ne.
A Čuk ti moj predragi
posredoval mi boš ti
a pošljem te tja k vrati
če v koš mi to zleti.

Juvan izpod kraljeve gore.

ODGOVOR NA PESEM O ENI PUPI.

Oj kak' pesem res je šepa,
tvoja pamet pa kot repa.
Kak te peče še srce
moja »dota« in lase.
Tango dobro plesat znaš,
zato »kredit« pri puncali maš.
Plavšat še premalo znaš,
zato pa večkrat se kesajš.
Za zidarja premogočen,
za »palirja« prezabit.
Boljši bo, če kam'ne štukaš
in pa vilo narediš.
Potem se boš pa lahko ženil,
če sedaj ti gre slabo.
Takih fantov res je malo
ki dekleta ga skrbe.
Jaz bom rajč čuka vzela,
da bo »dota« zmiraj cela.
In perila en vagon,
naredilo bo poklon.
Ti pa raje hlače »flikaj«
in pa s čukom se ne likaj.
Čuk ti sovo bo pomudil,
da okrog se ne boš trudil.
Mogoče te bo poročila
če te koj ne prime sika.

DOMAČI VRT SE IMENUJE
JE NOVA KNJIGA KI JO
BOSTE POTREBOVALI V
GOSPODARSTVU. DOBI
SE V NARODNI KNJIGAR-
NI V GORICI.

Nikoli premalo.

Gospodar: Moj prejšnji hlapec je vedno trdil, da ima
pri meni premalo dela. Ali tudi ti čutiš to.

Hlapec: O ne; malo delati ni meni nikoli premalo.

OTROŠKA MODROST.

Mati, (ki je svojega sinčka
baš s šibo natepla): In sedaj
povej, Janezek, zakaj si bil te-
pen!

Janezek: »Vidite mati, kako
ste nepravilni in hudi! Tepe-
te me in sami ne veste zakaj.«

SLEP KONJ.

»Konj, ki ste mi ga prodali,
je vendar slep in Vi mi tega
niti povedali niste.«

»Mož, od katerega sem jaz
kupil konja, mi tega tudi ni
povedal, tedaj sem mislil, da
ne mara, da bi kdo to vedel.«

POGREŠEK.

Samson Kom, žid po rodu, je zelo spremenjen trgovec in navijalec cen. S svojim pristranim mojesovim nosom izvoha vse dobre kupčije in četudi mu ne gre vse po volji, si že zna in ve pomagati in narediti tako, da ima slednjič on dobiček. Samo na papirju ni umetnik v računanju. Tu se pogosto pokažejo pogreški, ki so nazadnje njemu v prid. Te pogreške on potem razlaga kot pomoto, na katero pa njegovi trgovski tovariši že dolgo več ne verujejo.

Slednjič mu reče neki, na ta način od njega že večkrat osleparjeni gospod.

»Če ste že s poštevanko v navskrižju, kupite si tedaj računalni stroj.«

»Saj sem ga kupil,« pravi žid, »toda ta mi vedno prav izračuna.«

PRIJAZNOST.

Veliki paleontolog in zoolog Cuvier (1769—1832) je imel jako rad šparglje, pravtako neki abbé, prijatelj njegov. Cuvier jih je najraje jedel na jesihu in olju, abbé pa v surovem maslu. Nekoč je bil povabljen abbé k Cuvieru na obed; na jedilnem listu so bili tudi šparglji in Cuvier je bil naročil, pripraviti jih na polovico, vsakemu po njegovem okusu. Prijatelja se pomenkujeta in čakata na obed; nazadnje zadene abbéja kap. Ko Cuvier vidi, da ni nobene resitve več in da je abbé mrtev, odpre kuhinjska vrata in reče: »Vse šparglje na jesihu in olju!«

MALO TRDO.

Zgodaj zjutraj se je zbrala družina s svojim gostom, ki je pri njih spal, pri zajutreku na verandi.

»No, kako ste kaj spali?« je vprašala gospodinja. »Bala sem se že, da je postelja malo pretrda.«

»To nič ne de,« je odgovoril gost. »Vstal sem parkrat, da sem se nekoliko odpočil, potem pa sem legel znova.«

KOČLJIVO VPRAŠANJE.

Volivnemu knezu Frideriku Modremu (1486—1515) je svetoval grof Rasberg, naj napade mesto Erfurt in ga vzame, saj ga bo stalo kvečjemu pet mož. Knez ga vpraša: »Ali hočeš biti eden od teh petih?«

PETER ALTENBERG

se je bahal v družbi: »V najbolj mrzli noči spim pri odprtem oknu.« Njegov prijatelj Egon Friedell mu pa ne verjame in se hoče prepričati, če je res tako. Pozno ponoči gre mimo Altenbergovega stanovanja, okna so seveda popolnoma zaprta. Drugi dan ga vpraša, kako to; Altenberg pa zakriči nad njim: »Ja ali je bila včeraj najbolj mrzla noč?«

PIJANEC.

Mož pride pijan domov. Žena se huduje in reče: »Nikoli nisi sli pljače!«. »Večkrat kakor ti«, odgovori ji pijanec.

Huda reč.

»Povejte mi, zakaj je gospod profesor danes vos dan zunaj?«

»Danes zjutraj je našel na nekem plakatu slovnični pogrešek, zdaj pa leta po celotnem mestu in popravlja vsa plakata.«

Kje je kandidat?

MILKA SE JE ODLOČILA.

Povejte, zvezde, ve sestrice moje, kaj Milko na sprehod zdaj k morju vleče? tako zdaj zvezda zvezdici šepoče: pogledjmo, vprašajmo, kaj da več ne poje.

Podvizite, vse svetlo se prižgite in čujte glas mladenke, kak' trepeče, zdaj v noči, kam hoče srce koprniti? Čujte — skrivnost...! Posornost vas bodite!

Kaj njena blesta usta šepetajo, zdaj mirno tam ob morju glej stoječo, in valčki morski se kroj nje igrajo.

ponosno, saj zrejo deklico cvetočo, kako vabljivo pesem njej šumljajo: kdo shladi naj bol srca pekočo.

Kdo shladi naj bol srca pekočo? Premišlja Milka — pogled v nebo je uprla, up vzplamti, ko zvezde v nas je uzrla, in zdaj — razkriva nam ljubezen vročo:

Sam sedemnajst pomladi doživela — že — obla zemlje name se povezni, al' — v morja dno se truplo mi pogreznil Smrti take ne bi si želeli smela!

Ljubav nesrečna — so najhujše boli, priznajo to deklet srca trepetajoča; naj se ozrem, al' vprašam koderkoli,

reče vsaka: Da, to je bol pekoča! Jaz čutila nisem jo nikoli — v valove zdaj! — hladi naj se ljubav mi vroča!

Ne! Ne izročim morju mlado truplo svoje, čeprav vulkan sedaj je srce moje, kot lava kri pretaka se mi žgoča. —

Poročni venec — R. zdaj Vam bom zvila, iz krvavečih rož — srčnih bolesti. — Dvomim, mi bo moglo srce to prenesti — ker jaz — kandidata — srčno sem vzljubila!

Ne strašite se tekmovalke — mene, odstopim zdaj Vam kandidata — A srce moje izkrvavi vsled rane zdaj dobljene.

Da, pokopano je življenje moje, le duh še tava mi za njim — brez cene. Nesrečna Milka zadnjič to vam poje!

(Dalje stran 5.)

DOBER APARAT.

Veš ljuba žena, to je res nekaj krasnega, ta aparat; vsakokrat ko se zjutraj raziram, se čutim 10 let mlajšega!

Ona: Dobro, od sedaj naprej se boš bril zvečer, preden greva spat.

PRT.

Gost: Ta prt je vsled svoje umazanosti že neuporaben.

Natakar: Oprostite gospod! Več nego deset gostov ga je že rabilo danes, a še nobeden se ni pritožil, da je umazan.

SLABO STRELJANJE.

Pred bitko pri Dunbaru (1650) je pregledoval Oliver Cromwell teren. Izza zida prifrči krogla in toliko da ga ni zadela. Njegovi spremljevalci se razpršijo na vse strani, Cromwell pa jaha mirno dalje, nič hitreje kakor prej, se obrne v smeri, iz katere je prišel strel, in zavpije: »Ti lump ti, če bi bil kak moj vojak tako slabo streljal, bi ga dal obesiti!«

PRED NEBEŠKIMI VRATI.

Pred nebeška vrata prideta en Tominc in en Kobaridec. Stoj, pravi sv. Peter, preden gresta dalje, morata prinesiti vse stvari, ki sta jli na zemlji ukradla, semkaj.

TOMINC: Jaz sem ukradel samo to sukno, katero imam tu na sebi; evo ti jel!

KOBARIDC: Moj dragi Peter, jaz pa bi moral imeti voziček, ako bi hotel pripeljati vse sem.

SV. PETER: Evo ti ga, in pojdi po stvari. Toda Kobaridec še danes ni nazaj z vozičkom.

ZADNJIČ.

Znani berlinski igralec Palenberg je obedoval v dunajski restavraciji. Postrožba mu ni bila čisto všeč in tudi sicer ni bil zadovoljen. Ko plačuje, vpraša plačilnega natakarja: »Ali veste morebiti, kdaj sem bil zadnjič pri Vas?« Natakar ga pazljivo gleda in reče: »Oprostite, ne morem se spomniti.« — »No, da ne boste pozabili: danes!«

EGOIST.

»Vi ne boste tedaj, kot star zakonski mož, nikoli nikomur odsvetovali od poroke?«

»Ne; zakaj naj bi se drugi imeli bolje nego jaz.«

HUDOBNO.

Evlalija: »Tu je moj rojstni list.«

Fric: »No, pokaži ta stari papir.«

OBA ENAKA.

Pri neki družini služkinja ni dobila že 3 mesece plače. V znak protesta se nekoga dne vleže v posteljo in se dela bolno. Pokličejo zdravnika; ki po pregledu bolnice reče: Vi ste zdrava! ko rbi!

Služkinja: Da, da, toda jaz nisem dobila že 3 mesece nobene plače!

Zdravnik začne smučati jopo in ko služkinja to zapazi:

»Gospod, kaj vendar defatel?«

Zdravnik (mirno): »Nič, nič! — Napravite mi prostor, da tudi jaz ležem; jaz že tri leta ne dobim plače pri teh ljudeh.«

Pismo.

CESANA. TORINESE.

Slovenski fantje od 3. polka hribolazcev, trideseta komp. pošiljamo pozdrave vsem bralcem in bralkam Čuka na palci, našim starišem, bratom, sestram in vsem prijateljem, ki se spominjajo na nas. In pozdravljamo tudi vsa dekleta, da bi jim kratek čas bil in jih Čuk ne lovil.

Prav veliko ne bomo pisali, ker bi lahko Čuka ujezili, da li nas v koš zapodli.

Pa sprejmite pozdrave od nas: Kap. Magg. Tinta Angel iz Gorenjega polja pri Kanalu. Devk Alojz iz Zalojce; Pagon Anton iz Ravni, Hvala Jakob z Gore, Nussdorfer Venceslav iz Slapa pri Vipavi, Devk Viljem iz Cerklja, Melan Franc iz Svine pri Kobaridu, Lapanja Karol iz Ponikve.

IZ BOLONIJE.

Slovenski fantje od 35. pešpolka, pošiljamo najlepše pozdrave vsem očetam in mamam, sestram in bratom, posebno dekletam, ki so pozabile za fante od leta 1903. Ali ve deklice ne veste, da pride v kratkem tisti čas, ko pridemo mi fantje do vas. Dolgan Mihael, Dol. Zemon; Belic Aleksij, Pirano; Pičulin Ivan, Gorica; Samsa Josip, Male Mume; Zovic Vjekoslav, Pazin; Misson Anton, Pazin.

IZ MODENE.

Pozdrav vojakov iz Modene letnika 1903. in 1. 1904., ki služijo pri drugem polku, težkem topništvu, pošiljajo srčne pozdrave starišem, bratom, sestram, fantom in težko pozabljenim dekletom. — Bandel Alfonz, Žerjal Josip, Pliskovica (Kosovelje); Majcen Ludvik, Volčji grad; Krašnja Vencesl.; Odošič Alojz, Komen; Lavrenčič Ivan, Bandel Emil, Stanjet; Knez Angel, Prosek; Černe Al. Tomaj; Seragin Rudolf, Dolenje; Maver Anton, Lokev pri Divači; Gruden Edvard, Nabrežina; Jerančič Ivan, Kostanjevica; Živic Marjo, Mavričič Edvard, Purnam Anton, Trst; Mužina Ivan, Gropada; Cigoj Silvan, Rihemberg; Vidrih Ivan, Goče; Šček Josip, Vipava; Frančič Franc, Vrtojba; Pavlin Franc, Pavlin Al. Ravnica; Bač Franc, Višnje; Klarič Marjo, Spod. Gore; Briško Emil, Standrež; Makuc Franc, Renčelj Franc, Nanut Ludvik, Standrež; Kragelj Josip, Zatolmin; Pontar Viktor, Kobarid; Rupnik Franc, Ledine; Kos Vladko, Bratuš Ivan, Kumar Ivan, Idrija; Jurca Mirko, Gorenje pri Postojni; Gruden Venceslav, Trebuša; Sirk Anton, Slavče; Humar Mirko, Sempas.

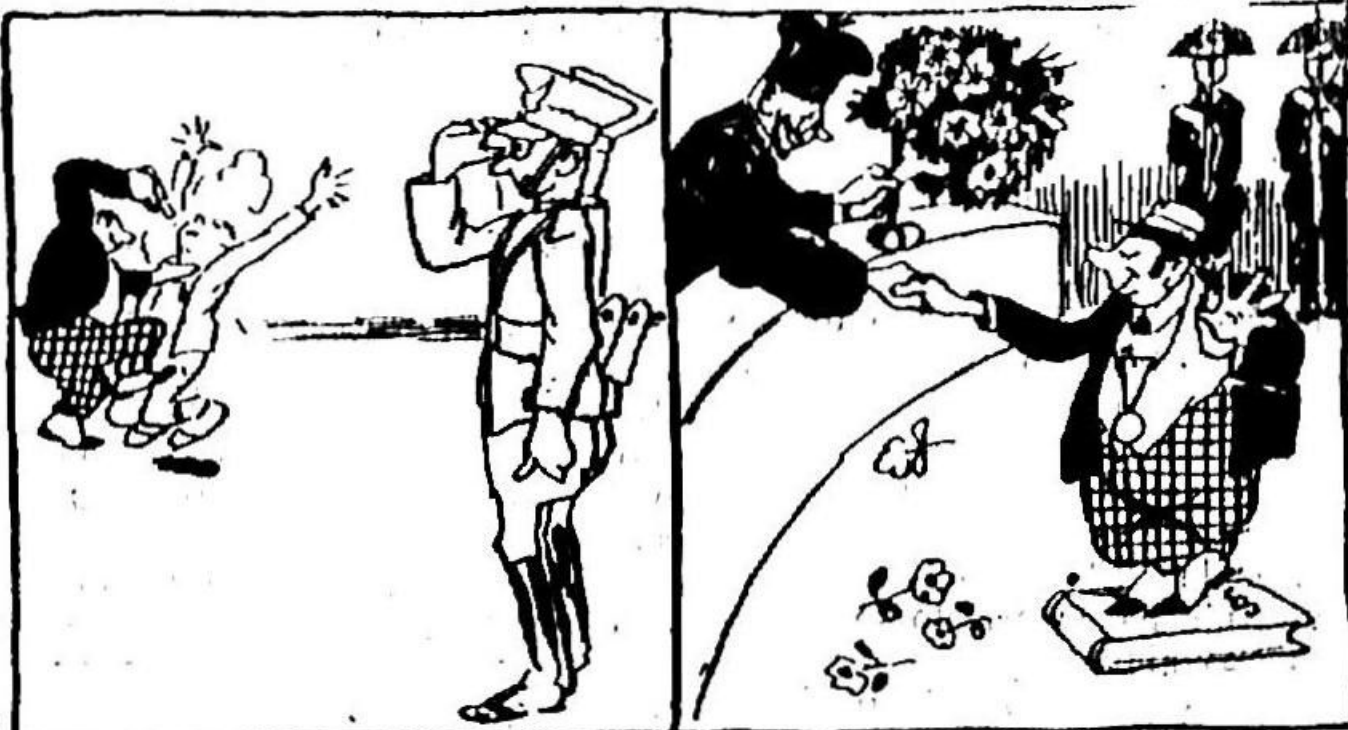
Zraven tega prosimo slovenska dekleta, da kadar nam pišete pisna, da zraven pridenete kakšno lirico, ker se jih nujno rabi.

Za danes naj tega bo dovolj, ker upamo v kratkem do vas napeljati iz pašte telefon.

Zvezdel Čule tožbo duše smo ljubeče — če kamen bilo bi srce, se zdaj zmečča, poskusimo, se li popraviti kaj dá, najde Milka še v katerem — srce ljubeče? Zaupno proti nebesnemu svodu zroč oči njene, kak' v solzah se topijo, nje vzdih, kak' ji iz srca kipijo, me usmilimo se je — če svet se noče. Komaj se je R. v Čuku oglasila, takoj je Milko kandidat popustil, še imena ljubeči devi ni privoščil, skrivaj sta se z R. iz javnosti umaknila. Zvezde, sestrice, potrudimo se skupno, svetujmo Milki, kakor bi le znale: spleto venec naj in še si magistralc. Cvetka naj ne zvane tak brezupno. Kar na delo! Milki rožic skup zberimo, da le sebi naj poročni venec pleto iz družih rož, ne teh, ki tu začeto, ji pred poroko ga na glavo pokozimo. Saj Slavko ljubi jo prav res bolj zvesto, odpusti naj ji, če kandidata je poprej vzljubila, izkušena sedaj — ga bo li odklonila? Tedaj naj Slavko jo izvoli za nevesto!?

Milka:

Pravica je eno, pravica je drugo.

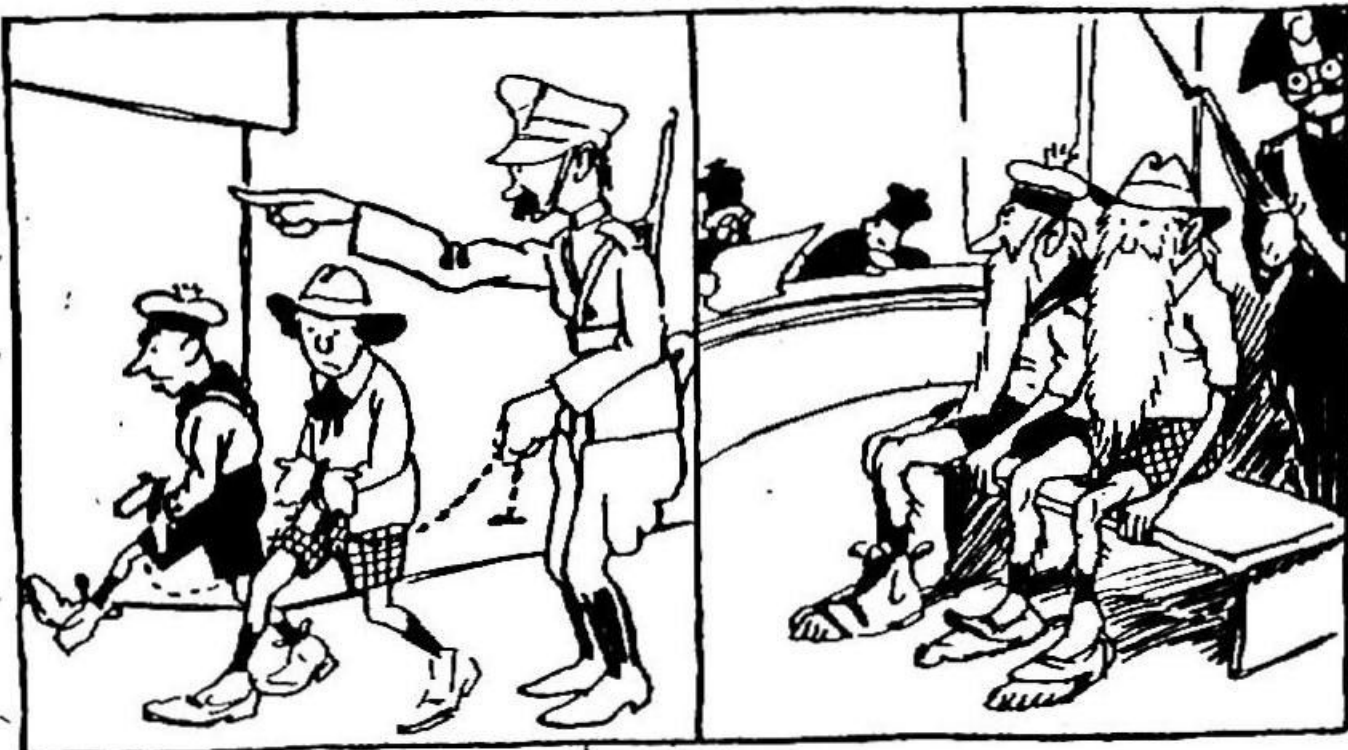
Le pogledimo, kaj po svetu se dandanes še godi, pa kako je kaj s pravico, kl se revežem deli.

Če je svet podoben vasi, ves enak je čez in čez; narejen je po kopitu vedno enim, to je res.

Če pravica, kaj res vidi, že zatisne si oko, raje ga bo oprostila, v dar še rož mu dala bo.

Naj so tankaj že Trbovlje, Matteotti naj je tu, vsak po svoje davil, kolje, brez sramu in brez strahu.

Več ne bo zandarjev treba, ne sodnikov, rabiljev nič, vsak sam sodil bo, ubijal, sam bo rabelj in birič.

Le če pobič hruške kladi, in oblast ga kdaj zapre, pride ven, ko se postara ali mnogo preje ne.

Za zločine se velike kaznovati nes ne da, naj požig bo, ali umori, že kako se zamečka.

Če bi videli možaki le za ped samo pred sé, bi jih bilo stokrat groza, bi ježili se lasje.

Ali pa tako storijo, da obešen je tatič, a tatovom se velikim ne zgodi nikoli nič.

Zdi se nam, pravica taka, neti samo nov požar, kuje nove razprtije neumorno udar na udar.

Pravijo

Pravijo, da sta ekscelencia Koko in ekscelencia ekscelencia Pepi iz Rojana namenila najlepšemu »pravijo« (posnemata »Piccolo«) krasno nagrado. Sop lepih vrtnic in »spasgiato« z barko od Barkovelj do Miramara ali pa v mesto. Obe ekscelenci bosta čakali s spremetvom v barkovljanskem portiču na 3. julija ob 7. zvečer, da oddajo nagrado. Toda »pravijo« da morajo biti res »pravijo« in ne govoriti o tisti bujni stvari, ki jo svet imenuje »bezene«. Tudi Slavko pravi tako »sinšoma« »pravijo« za »krepat« od smeha...

Pravijo, da bi rojansko pupo rado vodile, če ima tudi »Čuka« žig »vautene« in aparate in aplah brzjavno postajo za radio telegrafonijo, da bi se zamogle vsak trenutek informirati o dispoziciji, ki vlada v uredništvu. Koko svetuje »Čukua«, da nastavi k aparatu gramofon, ki bo trobil noč in dan »occupata issa — srrr — occupato«.

Pravijo v Rojanu, da je ljubezen mladka stvar, Koko pa odgovarja da je le bolj sladka stvarica »žlato« in kronstoro »pašte« Mmm-mmm...

Pravijo, da študirajo na rojanski univerzi sedaj samo vprašajo »kaj je bilo prej — kokoš ali jajce? Študirana glavica s črnimi lasmi je odgovorila: »Koko — tu so je vstavila, kar ni bila gotova; eden pri kolni pri apalti pa je dojal: »Potelnik! Kdo ima prav?«

Pravijo Pravačani, da jo je nekemu »fidanzata« popihnila čez morje; v spomin pa mu pustila oklico na »montecipidus«.

Pravijo na Matuljah, da je šek — potem 2 meseca naredil kovač čizmo gosp. Milnarju na Mihotiči.

Pravijo, da so Anhovske punce na zadni seji aklenile, da se ne sme nobena poročiti pred svojim tridesetim letom, ker amatrajo, to dobo za posoko najprimernejšo.

Pravijo, da so bile nekatere anhovske gospice, na plesu v Desklah vedno dostojno sprejete, spremljala jih je vedno samo njih simpatija in širok klobuk.

Pravijo, da bodo morali v Rojanu širiti osto, ker se »nocolo« zelo debeli, odkar njoha »cocolino«.

Pravijo, da je Pepi iz Rojana dajal nekdanj vodo za vino, odkar pa hodi »nocolo« k njemu pit, pa vino za vodo.

Pravijo Sežanci, da ako bi peklenška poštna uprava izvedela, da je »Prezident Sežanske banke« tako izvrsten poštar, bi ga takoj vzela v svojo službo. Sežanci ga »Luciferju« prav toplo priporočajo.

Pravijo, da so imeli Solkanci ringelšpil in da je Milan cedil sline, ko je videl voziti se Justinča.

Pravijo, da ko so je vsedel Justinč na ringelšpil, ni mogel več dol, ker se mu je preveč vrtelo v glavi.

Pravijo, da so v Solkanu razpisali natečaj za več novih gostiln. Baje je vsih 37 gostiln dan na dan zasedenih, in ker so vas širi, nimajo novi Solkanci kam več zahajati, v odpono temu so letos vže odprli 3 nove gostilne, a še zmiraj jih ni zadosti.

Pravijo, da so napravili tolm. kremenčarji koncert v kačjem vinogradu, pod vodstvom gozda oslička in barona jezlička. — Dvorana je bila okrašena z samimi lažmi.

Pravijo na Matuljah, da se je neki mešarski pomočnik zelo razjezil, in rekel: Če me kdo dene v Čuka, ga takoj ubijem in sežgem čukov urad.

Pravijo v Biljah, da gospodična »kuharica« kaj rada opazuje, kako rojijo čebelce. Vendar pa, odkar jo je neka čebelica pošteno vpičila, raje sedi doma.

Pravijo v Biljah, da g. Radič ne gleda več z veseljem, kako se biljenaki kmetje na solcu žgejo, pa tudi ne, kako se pod črnimi oblaki v plohi domov beže močijo.

Pravijo, da imajo tudi na Volarjih »Kafehaus«, ne samo v Tolminu.

Pravijo, da nastopa na Povirju novo pevsko društvo »Zvezda«. Za vztrajnost je obljubljena bogato pogrnjena miza.

Košček kruha, kos potice, šnita šunke, glažek vinca zraven pa še cvrta kusa, to za pevca ni pokora.

Osební popis.

V uredništvo nekoga lista so prišli trije gospodje in so vsi hkrati zahtevali, naj prinesejo popis izgubljenih stvari. Eden izmed njih je izgubil ženo, drugi psa, a tretji uro. Urednik je bil uslužen in je hotel vse tri hkratu postreči. Vsi trije hkratu so tudi začeli stvari popisovati. Prvi: »Ura je imela srebrno verigo, pisan »ciferblat«, dala se je 48 ur navijati.« Drugi: »Pes je bil dve leti star, kodrav, imel je vrstico okoli vratu, znal je plavati na ledjih, je bilo lepo, dobre pasme in mirne naravi.« Tretji: »Žena je bila 24 let stara, na eno nogo malo šepasta, znala je govoriti nemško, nosila je rumen robec okoli vratu.« — Ker so vse tri stranke hkratu vpale, je urednik napisal takole: Ura je šepava ima rumen robec okoli vratu. — Pes je 24 let star, zna nemški in ima srebrno verigo okoli vratu. — Žena je 2 leti stara, kodrava, ima vrstico okoli vratu, zna na ledjih plavati, dobre in lepe pasme je, ima pisan »ciferblat« in jo je mogoče za 48 ur naviti.«

Po tem popisu so baje našli samo ženo.

SAJ NI PRAVI.

»Od kdaj pa ti puščaš svojemu možu ključ od hišnih vrat.«

»Hotela sem mu narediti samo malo veselja. Rad ga kaže svojim prijateljem, poleg tega pa ključ ne gre v ključavnico, ker ni pravi.«

MRTEV.

Gospod Hlačnik je sedel ravno pri zajutru, ko je v svoje začudenje bral v časopisu lastno osmrtno oznanilo. Ves razburjen skoči k telefonu in pozvoni ter pokliče svojega prijatelja ter ga vpraša:

»Ti, ali si bral v današnjem listu mojo osmrtnico?«

»Da,« odgovori ta. »Od kje pa govoriš?«

Mislil je, da se prijatelj res nahaja že na Onem svetu.

NESREČA.

»Ali Vas je zadela kdaj železniška nesreča?«

»Da. Nekdoč sem v temnem predoru gnetil oigaro v nos namesto v usta.«

RAZLOČNO.

»Eno pa Vam moram o določno reči,« pravi neka gospodinja svoji novi dekli. »Ljubimkanje jaz ne trpim.«

Dekle: »Saj zato ste tudi že prestari, milostljiva gospa.«

Pravijo, da so se v postojnski jami iznašli tako čudovito lokomotivo za podzemsko železnico, da ves cestni prah po jami med vožnjo požira. Za binkošti se je poizkus izborno obnesel; le ko je prisopihala na vrh »Kalvarije« se ji je vsled preveč zaužitega prahu stroj razpočil. Jamskega upravitelja je to spravilo v zelo slabo voljo.

Pravijo, da se nahaja v Postojni geometer ki zna meriti tudi politiko. Seljaki se ga jako boje, da pri menjanju njihovih zemljišč, tudi ta ne postanejo politična.

Pravijo, da je na Volarjih neko hišo napadla težka artilerija, ki je po napadu v Soči vtonila.

Kakšen bi moral biti „čuk.“ da bi bil mnogim po volji:

Leto I.

Žabjvas. 20. junija 1924.

Štev. 1.

Izhaja, kadar se nabere dovolj gradiva in kadar se poljubi Čuku na palci.

Auf biks!

Glasilo kvantaric žabje vasi.

Rokopisi se nabirajo na cestl. Naročnina znaša pet primojenih kosil.

Beseda v brk!

Ne moremo si kaj, da ne bi povedali, kar nam leži že dolgo na srcu. Ore namreč za čast in obrambo naše vasi, ki je znana najmanj toliko, kot Kurjevvas, odkadar hodijo fantje vznemirjati naše mirno spanje.

Ce hočemo natančno osvetliti isto zadevo, moramo poseči nekodkito nazaj, v ono dobo, ko so si naši fantje, sedaj že poročeni možje in očetje mnogih otrok, stekli neverjetni zaslug za našo vas. Bilo je tisto leto, ko je bilo mnogo češenj, ko so se Kurjevvaski fantje predrznili izzivati v naši gostilni na ta način, da so oponašali žabje kvačkanje. Res je sicer tudi, da so naši fantje sedaj oponašali kurje koločkanje. Toda temu se ni čuditi. Človek hitro dela v domači hiši, kar sam hoče. In to pot so bili naši fantje v domači hiši, ne pa kurjevvasčani. Radl tega je več nego umljivo, da je žabjevaškimi fantom zavrela kri. Planili so, no koncu, vgasniti luč in pričelo se je mesarsko kvačkanje.

Ne bomo opisovali posledic, priodmimo samo, da se je žabja vas tedaj korenito otrešla Kurjevvasi in da se še berači niso upali več prestopiti naših mej.

Od tega je že več let, dogodek se je že napol pozabil, zato je tudi kurjevvaškimi fantom zrastle orehen. Ne samo, da se upajo tih prestopiti mejo. Ce lo tako drzni so postali, da nojejo. Tako so zadnjič peli: »Oj zdaj gremo!« Nekdo jih je baje slišal, da so peli izzivalno himno: »Kaj nam na morejo!«

Namen njih obnašanja je več nego jasen. Naša dekleta jih ne marajo in je škoda za travco, ki jo potepajo pod okni. Kdaj pa se je že slišalo, da bi se katero žabjevaško deklo priženilo v Kurjevvas? Nikoli! Samo en slučaj beleži zgodovina. Kokočova Marčica je vzela Pikelnovoga Janeza iz Kurjevvasi. In še ta je morala zgodaj umreti.

Iz tega je več nego jasno, da gre samo za kaljenje minu, za golo izzivanje in škodo, ki jo delajo v travco. Že nekaj časa mirno prenašamo to početje. Čakali smo, da naš župan kaj ukorene. Ker se na on ne gane, glas. Mera je prekročila do vr-moramo mi povzdigniti svoj hunca.

Nehajte, Kurjevvasčani! Ne nalivajte olja v ogenj naše potrpežljivosti. Spomnite se na ono leto, ko je bilo mnogo češenj. Če to ne bo pomagalo, tedaj pa, se le pripravite, da bomo tudi mi znali braniti svoje pravice in svojo čast, dokler je le eno poleno v vasi, le en kol v naših ploteh. Auf biks!

Grozno hudodelstvo.

Včeraj se je zgodil zločin, ki ga naš list že dolgo ni beležil. Travnarjeva Tina in Ščurkova Polona sta za Bregom nalagali drva na voz. Pri tem sta se sporekli. Polona je tedaj dvignila krepolec, ki ga je imela v rokavi in oplazila z njim Tino po nosu. Ta je kriknila, prišla se za nos in že je bila vsa krvava. Druge priče ni bilo kot par volov. Zdravniške pomoči ni bilo. Vendar se je Tina posrečilo, da je ustavila kri. Nato sta peljali voz domov. Naš poročevalec je bil na licu mesta a ni mogel izvedeti podrobnosti o vzroku zločina, ker obe ženski trdovratno molčita. Vendar pa moramo po njih starosti sodeči reči, da ljubosumnost ni bila vzrok prepra. Upamo, da se zadeva tekom časa razjasni. Tedaj bomo poročali. (Ko smo list že zaključili, je prinesel dopisni urad Špela vest, da se je vršil spor radi nekoga »pravijo« v »Čuku na palci.« Vest na ni še popolnoma potrjena.)

Naše gore list.

S ponosom prinašamo slika našega rojaka, ki je te dni dosegel čast orožnika in s tem povzdignil tudi glas naše

vasi in ga nesel v širni svet. To je Peter Todole, sin bivšega občinskega odbornika, ki je bil, ker je že umrl, nadvse dober in spoštovan mož, prvak naše vasi. Mladi Peter je kazal že zgodaj dobro glavo; dve leti star je padel s peči in si glave ni razbil. Castitano! Bog ga živi!

Politične vesti.

BREGAR IN STRMAR sta se sprla radi meje, ki teče med njunima travnikoma. Bregar trdi, da se je leskov grm in z njim tudi meja, pomaknil na njegovo. Strmec je mnenja, da je grm tam, kjer je bil in da se le Bregarju v glavi meša. Bregar je dejal: »Fej!« Strmec pa: »Fuj te boči!« — Če bo prišlo radi tega do tožbe, se ne ve.

RAZZALJENJE ČASTI. Včeraj se je vršila obravnava radi razžaljenja časti. Mica Kova-

čeva je dejala Urši Krajncičevi, da je »avša«. Baje je prišlo do poravnave na ta način, da je dejala Urša Mici »avša« in sta plačali vsaka polovico stroškov.

Dopisi.

IZ MERNIKOVE HIŠE.

Nas je zadela noriška nesreča da je ravno danes zjutraj doginila naša ljuba mačka, ki smo jo imeli že par let z vsem zadovoljstvom pri hiši. Lovila je miši, pila je mleko in slanine se ni dotaknila, če ni prišla do nje. Vzrok nagle smrti ni dočela znan. Baje je pojedla strupeno podgano, ki ji je končala mačje življenje.

IZ KOVAČEVE HIŠE.

Pritožiti se moramo, da nam nekdo meče kamenje na vrt iz hudobnega namena in nam dela škodo. Sumimo, da je to Pekov smrkavec. Če ga dobimo, mu tako navijemo ušesa, da bo pomall.

Drobne vesti.

BOLHE je lovila včeraj popoldne Timočova Urša. Dve je vlovila, gna ji je ušla. Zadeva je naznajena javni oblasti.

UŠ je ugriznila sinoči, proti večeru znanega berača Cmvha. Rana ni nevarna in bo herrač brez zdravniške pomoči otreval.

KRAVA je pri Trampužu povrgla telčička, ki je zdravo in šekasto. To je že tretji pot, da je ista krava povrgla šekasto tele.

BRCNILA je krava Petrano vo dekle — in stopila v žetitar mleka. Mleko so morali to pot precediti; deklil je vmazala predpasnik.

PIPA JE V GASNILA včeraj opoldne Zorčevemu Lukci, ki je kosil za vodo; ker ni imel vžigalic, je moral ostati do večera brez kajenja.

Trgovske vesti.

NOVE NOGAVICE je kupila Hrastova Jerica in je dala zanje 9 lir. (Kaj pa rabi nogavice po leti? Op. ur.)

PAR VOLOV je hotel prodati Mihov Miha. Ker se je žena temu uprla, se je kupčija razdrila.

SVOJA PRISTNA VINA IN GORKO PIVO priporoča goslinja pri »zadnjem belčcu«. Postrežba točna. Sme se peti in pretopati.

NAJBOLJŠA IN EDINA TRGOVINA v naši vasi je pri Maliču, kjer prodajajo tudi prah proti bolham in ščurkom.

Za uredništvo je odgovorna Klepetačeva Špela.

DVOUMEN ODGOVOR.

Gesenija, slavnega profesorja semitskih jezikov v Halle, je prosil dijak, naj mu odpusti plačevanje šolnine. »Ni mogoče,« je kratki odgovor. »Pa vsaj polovico popustite!«, je prosil dijak. »Veste kaj, kako si predrznete z menoj barantati? Zakaj pa me imate? — Za največjega Hebrejca naših časov.« — Hebrejec je pa lahko ali poznavalec hebrejščine ali pa prav zvit trgovec — Gesenias je bil z odgovorom zadovoljen in dijak ni nič plačal.

MODEL Z VESELJEM.

Pontretni slikar je dal naslednji oglas v časopis:

»Iščem damo lepe postave za model.«

Nato dobi odgovor v katerem zahteva dama 300 krom; on brzojavlj: »Z veseljem sprejemem.«

Ona na to: »Z veseljem stane 300 več, torej skupno 600.«

EN SAM DOVTIP.

Veliki Amerikanec Washington (izgovori: uošingtn), ustanovitelj Zedinjenih držav, je napravil menda v vsem svojem življenju en sam dovtip. Ko so v zbornici debatirali o stalni armadi, je predlagal nekí poslanec, naj armada ne šteje več kot 3000 mož. Tedaj se je dvignil Washington in rekel: »Dobro! Potem pa vstavim v zakon tudi določbo, da sme priti samo 2000 sovražnikov v našo državo.« Seveda smeh na vseh straneh.

PRIDEN MOZ.

Gosp. Slavc pride precej pozno domov, sezuje si čevlje v predsobi in gre počasi v spalnico. Naenkrat prevrže stoličico, toda takoj plane k zibelki in počne zibati. Žena se vsled ropota zbudi in ga začne obdoto-vati: Pijanec grdi, ponočnjak, sedaj prideš domov, ko drugi že vstajajo!

On: Oh, lepo Te prosim, poglej ženka, že celo uro sedim tu pri zibelki in zibljeni fantka.

Ona: Kaj? Fantek že celo noč spi pri meni v postelji!

10 ZVEZKOV JURČIČA VSE NJEGOVI SPISI VEZANI ALI BROŠIRANI SE DOBE TAKOJ V NARODNI KNJIGARNI V GORICI, VIA CARDUCCI 7. NAROČITE TAKOJ! CENA JE NIZKA.

JAMSTVO.

»Če si hočem kdaj izposoditi denar, ne grem nikoli ponj k svojim prijateljem.«

»Bodi moj prijatelj!«

PRI MESARJU.

»Toda te klobase so znatno manjše, kot so bile zadnjič. Kako pride to?«

»Gotovo so od manjše svine«, odgovori mesar.

HIPERMODERNO.

»Gospod ženitovanjski posredovalec, jaz bi se rad poročil. Če je mogoče, naj privede s seboj še svojega hišnega prijatelja...«

CIGARETNE PAPIRČKE
OLLESCHAU,
EXCELSIOR,
ABADIE

DOBITE PO CENI V NARODNI KNJIGARNI V GORICI: VIA CARDUCCI 7.

IZ DESENZANO.

Obilo toplih pozdravov iz vroče Italije pošiljajo Čuku in vsem našim starišem in sestram, bratom in vsem fantom in še bolj dekletom podpisani slovenski fantje letnika 1904, ki so pridržani 10. bataljonu 70a polka bersalierjev v Desenzano pri Bresciji.

Celigoj Leopold iz Topolo, Dovgan Leon iz Koezce, Radinja Ciril iz Sant Mavra, Čenik Jožef iz Zagorja, Zgur Ivan iz Lozice, Gustlinič Franc iz Jezera, Suša Franc iz Suhorje, Faganeli Jožef iz Vrtojbe, Počekaj Petar il Sv. Martina, Lavrenčič Ivan iz Vrbova, Kravos Jožef iz Male Zablje, Kozlarič Karlo iz Popetro, Ličer Henrik iz Tribuše, Sansa Ivap iz Matenjavan, Vitasovič Ivan iz Urbariči, Skarabot Anton iz Sempasa, Perlin Matija iz Ferlini, Medica Roko iz Podgače, Medica Jožef iz Svet Martina, Znidaršič Ludovik iz Prema, Kocijančič Ivan iz Markovščine, Cotič Franjo iz Renče, Rovnan Martin iz Podkrajja, Stenberger Jožef iz Vrbova, Krt Ivan iz Krti, Bon Ignacij iz Bozjana, Lipovšek Leopold iz Baturje, Zbogar Alojzij iz Banjščice, Skok Franc iz Grgarja, Pekaric Marijo iz Trsta, Andrejašič Franc iz Podgorja, Bragonja Svitoslav iz Smarje, Briščak Anton iz Brišče, Muzetič Stanislav iz Bilj, Leban Leopold iz Černič, Rocan Martin iz Rezano, Klarič Franc iz Račulšče, Hrvatini Franc iz Kutežovo, Šepič Jožef iz Skrapni, Vispovič Ivan iz Trsta, Bolčina Alojzij iz Vrhpolja, Kovačič Peter iz Skrinjari, Tomšič Anton iz Koezce, Petrovin Marko iz Sv. Donata, Nanut Bogomir, Št. Andraž, Stekar Karlo iz Stevorjana, Prodan Jakob iz Prodani, Peršič Anton, Uršič Ivan iz Vrtojbe, Furlani Stanislav iz Prvačine, Patur Franc iz Zaloga, Rebula Franc iz Smarj, Stefančič Ivan iz Podkrajja, Tavčar Jožef iz Sežane, Skok Anton iz Marčeje, Berce Ivan iz Dornberga, Sušani Jožef iz Kastava, Simčič Pavel iz Medane, Kunč Anton iz Dole, Břsa Mirko iz Trsta, Filipas Zorko iz Betšec, Kavčič Karlo iz Trsta, Klarič Romano iz Skrbine.

PROTI AVSTRIJI SE IMENUJEJO KNJIGE LJUD. PIVKA, KI SE DOBE V NARODNI KNJIGARNI. NAROČITE!

BERAČI.

Gospoda prosi na cesti slepec za miloščino.

Gosp.: »Evo, tu imate eden za 20 stotink« in gre dalje tedaj zakriči slepec nad njem: »Gospod, ste se prevarili, to je le 10 vinarjev!«

Gosp.: »Vi goljuf, slepar, saj niste nič slep!«

Llep: »Prosim oprostite, danes samo nadomestujem svojega kolego, ki je res slep, on namreč se je šel odpočiti; šel je gledati kinematografsko predstavo.

ALI BO ZA GOSPO?

Gospod gre v trgovino da kupi damske nogovice. Uslužbenec ga praša:

»Prosim, ali bo to za Vašo gospo ali naj Vam kaj bolj šega?«

V RESTAVRACIJI.

»Ta riba smrdi, gospod natakaj!«

»Ni mogoče!«

»Če pa Vam rečem.«

»No, to je le zrezek od onega gospoda tam...«

Milki od kandidata.

Bil daleč sem po svetu,
že mislil da odgovor ne dobim,
ko je prišel Čuk nasproti,
rekoč, pozdrav od Milke ti zročim.
Osupnjen berem, čitam,
Milka pravi »kaj naj zdaj storim?
tri vrata so nasproti,
za katerimi si zajca naj lovim...?«
Že mislil sem, je odločitev padla,
pa čitam, da treba bo sedlati uši,
ko Pegaz se na poti utruji,
za »reservo« jo tedaj skrbi!
Za »vrečo« že jo poskrbljeno,
kaj udobno notri se sedi,
tudi ako moj ga imena
Čuk po svetu še raztrobil ni.
Vrata so odprta, za njimi cel roman,
le hitro smukni notri, dokaz Ti je podan.
Preskušnja res je težka,
je težek tud' zakonski križ,
ti pošljem enkrat še voščila,
červavno vrata izgrešiš.
Če pa res stric ostanem
vseeno bom naprej vesel,
in bodem s Čukom v družbi,
še zmiraj kakšno pesem pel.
Pozdravljena mi bodi,
ne muči si rezum,
če do »sedlanja« pride,
tedaj pa le pogum.
Zahtevo vedno večje staviš,
imena si želiš,
poprašaj le v pisarni Čuka
gotovo tamkaj ga dobiš.

Z. kandidat.

Stara in dobroznana tvrška

Antonio Fanin

v Gorici, samo v Gosposki ulici (Via Carducci) 19

naznanja svojim cenj. odjemalcem in sl. občinstvu, da trgovina bo tudi v bodoče prav dobro založena z raznovrstnim blagom kakor z: **vezeninami, nogavicami, perilom, pleteninami, umetnimi cveticami in drugimi predmeti.**

Po napravljemem inventarju so cene znižane.

Posebnost: Predmeti za birmo.

NA DEBELO!

NA DROBNO!

Izjava*)

Podpisani resno svarim vse one, ki širijo govorico, da sem kradel murvino perje na Volčji dragi ter izjavljam, da bom proti dotičnikom nastopil sodno pot, če se bodo te govorice ponavljale.

Ivan Kodermac na Volčji dragi mi je priča, da sem pri tatvini popolnoma nedolžen.

Vrtojba, dne 13. 6. 1924.

Pelos Josip.

*) Op. ured. Za vsebina pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

EDINA V GORICI
odlikovana

TOVARNA KISA
FRANC KRALJ

v GORICI - Via Cappuccini 8

Izdeluje najboljše vrste kis.

V zalogi ima pristni vinski kis, kakor tudi drugi najboljši kis. Cenjenim odjemalcem se priporoča za obilen obisk.

CENE ZMERNE : : : : :
: : : : : POSTREŽBA TOČNA

Žgalnica likerjev
na starem placu št. 7 v Gorici

ponuja za sezijo sadja:

Trikratni žgani alkohol 95 %	po . . . . . L. 25.— liter
Žganje 50 %	11.—
Rum jamajca 50 %	13.50
Vermouth, Maršala in bel	
Vermouth	5.—
Najfinejši likerji	15.50
Sladkorni sirupi, razno sadje	6.25 kg.

POZOR! POZOR!

Nova trgovina s čevlji v Gorici

na Stolnem trgu, nasproti
stolne cerkve Via Cavour 11

Podpisana naznanjata slav. občinstvu, da sva otvorila lastno

trgovino z vsakovrstnimi čevlji.

NA DEBELO. NA DROBNO.

Izdelek domač in prvovrsten, cene nizke in konkurenčne.

Izvršujejo se vsakovrstna popravila.

Za obilen obisk se
priporoča udana

Trampuž - Kokeli
trgovca.

— Kako drago je pivo l...
— A! kaj še! Cena je
padla!

Mala piva stane 70 cent.
velika pa L. 1.40.

— Kje pa?

— V sladoleđarni **Baldini**,
Via Mazzini št. 1
(prej Via Municipio), ki ima
tudi veliko izbero razno-
vrstnih sladoleđov po L. 1.—
kos. — Takoj grem tja!

Baldini sprejema tudi naročila
na sladoleđ za veselice!

Širite „Čuka“.

Podpisana naznanjava sl. občinstvu, da sva otvorila

NOVO TRGOVINO

z vsakovrstnimi čevlji in usnjem na drobno
v Gorici, v Raštelu št. 32.

Izdelek domač in prvovrsten. Cene nizke in konkurenčne.
Izvršujeva tudi vsakovrstna v to stroko spadajoča popravila.

Za obilen obisk se priporoča udana

trgovca **BREZOVEC - ROSIN**

Trgovina z manufakturo

ŠKODNIK ANTON

GORICA, Via Seminario 10.

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nevesta, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi
prodaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v hiši z desetico
trgovec **Škodnik Anton**, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklina,
trgovec, ki kupuješ mnogo hkrati
cefirja, oksforda in etamina!

„Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Pozor!

Pozor!

Za poletno sezono, velika izbira
kambrika, perkala, zepfirja, in krepa
volne za moške in ženske obleke. Ve-
lika zaloga vsakovrstnega perila za
novice in birmance.

Felberbaum & Rolich

Corso Verdi šte. 7.

(prej HEDŽET in KORITNIK)

Na drobno!

Na debelo!

Manufakturo, perilo, izdelane obleke, pisarniške po-
trebščine in papir

po cenah brez konkurence

kupite pri dobroznani tvrdki

BRATJE MOSE

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

Elija Čuk

Gorica - Piazza Cavour št. 9
priporoča

slavnemu občinstvu v mestu in na de-
želi svojo bogato zalogo in veliko izbero
najboljših BIANCHI in ALTENA dvo-
koles. Šivalne stroje priznanih tvrdk
TITAN in PFAFF, kakor tudi municijo
in vsakovrstno orožje. Kdor kupi šivalni
stroj, se ga pouči v delu umetnega ve-
zanja brezplačno, dokler ni zadobil
popolne prakse.

Poslužite se pri njemu

in ne boste se kesali, kakor
se njegovi stari odje-
malci ne pritožu-
jejo, temveč pričajo o točni
in solidni postrežbi.

